:date: 2014-12-11 20:58:18 +0200

.. :Author: Emin Reşah .. :Date: 12895

Nişanyan bir blog yazısında Cumhuriyet düzeninin reaya fikrinin Osmanlı'dan miras olduğunu ve bunun 2010'da çöktüğünü söylüyordu. Bu doğru. Osmanlı'nın ne kadar bize anlatıldığı kadar *meritokrasi* olduğunu bilmiyorum, ücra bir köyde doğmuş bir adamın bürokrasinin en yüksek noktalarına çıkma imkanı ne kadardı, bu imkan aile geçmişinden veya kültüründen ne kadar bağımsızdı, tam olarak bilemiyorum. Yükseliş devrinde *Sokolov* gibi Sadrazamlığa muteber görülen Sırpların mesela sonradan uzaklaştırıldığı belli. Ancak bu *imkan* herkesin hayatında ne derece etkiliydi veya genel olarak *sınıf değiştirmek* ne kadar mümkündü, emin değilim.

Daha doğrusu elimde veri yok. Velakin şunu tahmin ediyorum: Osmanlı sıradan halk için o kadar da iltifat edilmeye layık bir yapı sunmamıştı. Bizdeki abus devleti oradan miras kabul edebiliriz, devlete işi düşmenin sevimsizliğini tahmin edebiliriz.

İşte 2010 civarından *laf yetmezliğinden* kaybettiğimiz Kemalizm bu reaya (sürüler) düzeninin devamıydı. Ancak tarihin garip bir cilvesi, onu yıkanlar, o düzenin asıl sahibi Osmanlı'ya meftun. Bu nasıl oluyor diyecekseniz, işte, Kemalist düzenin trajedi çapındaki beceriksizliğini anlayın.

Peki bu Cıncıkçı Osmanlıcılığın, bu site ismi, lokanta ismi, arabanın arkasına tuğra yazdırma zevzekliğinden ileri gidemeyen *Osmanlıcılığın* akıbeti nedir? Memleket Osmanlı'ya mı dönüşüyor?

Hayır. Memleket vehimlerinden kurtuluyor. Atatürk olmazsa yolumuzun kararacağı vehmini atlattı, Kürtçe konuşulursa memleketin alıp başını gideceği vehmini atlattı, şimdi sırada kendisinin *Osmanlı* olduğu vehmini atlatması var. Osmanlı'nın yaşadığı çağla beraber öldüğünü ve bir kısmı ince, bir kısmı kalın hatırasıyla beraber artık sadece hatıra olduğunu anlaması.

Insanın rüya ve kabuslarından kurtulması onları halı altına süpürerek olmaz. Bizim Osmanlı'yla olan derdimiz de Cumhuriyetin halı altına süpürmesiyle tedavi olmadı, belki derinleşti. Bugünkü kırık cehaletimizin, arada gelişen panik ataklarımızın, kendimizi dünyaya ait hissedemiyor oluşumuzun, nerede ve kim olduğumuzu bilemiyor oluşumuzun sebebi büyük ölçüde bu. Bu da yavaş yavaş atlatılacak inşallah.

Bunu atlatmak için Osmanlı'yı hakkıyla öğrenmeye ihtiyacımız var, aşikar. Bu memleketin cehaleti, lisansızlığı, milliyetçilik ve siyasetine yansıyan aşağılık kompleksinin tedavisi Osmanlı'yı öğrenmekle mümkün. Onu öğrenince geri gideceğimizi düşünenlerse, bu meselenin semptomplarından biri aslında. Öğrenmekten korkan millet.

Ancak korkmalarına gerek yok. Bu memlekette bir şeyin öğrenilmesine engel

olmak istiyorsanız, onu liselere ders olarak koyarsınız; öğreneceği olan da öğrenmekten vazgeçer. Osmanlı Türkçesinin de liselerdeki akıbeti farklı olabilemez.

Velakin Osmanlı'nın da öğretilebilmesi de şart. Bu şartı yerine getirmek için çareler düşünmüyor değilim. Belki Duolingo http://duolingo.com benzeri bir Osmanlı Türkçesi sitesi yapmaya başlarız. İlgilenen olur mu? Belki.